

[Hartel.]

økonomiske Situation i Dag, maa jeg udtale min Beklagelse over, at det ikke i sin Tid lykkedes at give f. Eks. Loven om den kunstige Inseminering en saadan Form, at Tyreholdet i Danmark kunde blive meget væsentligt indskrænket i Løbet af relativ kort Tid. Naar vi blot tænker os, at vi sparede Foder til 50 000 af de 70 000 Tyre, som er her i Landet, og vi regner med Kornlovens 4 Tdr. pr. stort Kreatur, saa drejer det sig om 200 000 Tdr. Korn, det vil sige Halvdelen af alt, hvad der bruges til Menneskeføde af Havre her i Landet og praktisk talt nøjagtigt det samme, som der bruges af Byg til Menneskeføde. Jeg henstiller, at Ministeren endnu en Gang tager denne Sag op til Overvejelse, idet selv en Besparelse som denne vil være af den største Betydning.

Naar der i Lovforslaget er Tale om at forhøje Laanesummerne, tænkes der paa det, der i Loven kaldes „de særlige Tilfælde“, hvor Forhøjelsen bliver fra 2 000 op til 3 500 Kr., hvorimod Normalgrænsen stadig ligger fast paa mellem 200 og 1 200 Kr. Det var maaske rimeligt, om Normalgrænsen opefter ved 1 200 Kr. samtidig var blevet forhøjet, idet ellers alt for mange kommer ind under det, som er Lovens „særlige Tilfælde“, og det finder jeg i det det mindste er formelt uheldigt. I øvrigt var det klart, at med de Prisstigninger, som er indtraadt paa Materialer, maatte vi nødvendigvis skride til en Revision af selve Beløbene.

Personlig er jeg ikke saa begejstret for den Ændring, der er indtraadt ved, at man ved Siden af de rentefri Laan nu ogsaa giver Tilskud. Skulde det endelig være, havde jeg hellere set, at man gav Tilskud til dem, der opførte Siloerne af Træ, da man nu engang var kommet ind paa den Tanke, at der ikke kunde gives et mere fast Laan til Beholdere af Træ, og der maatte den større Sikkerhed til, som laa i det holdbarere Materiale. Naar det ikke kunde gøres saaledes, fandt jeg imidlertid, det havde været rigtigere at give Tilskud til Træsiloerne og bevare Rentefriheden ved Cementbeholderne — nu skal Folk til at overveje og beregne, hvad der betaler sig bedst, det er afhængigt af Rentniveauet, om Tilskud er fordelagtigere end Rentefrihed. Der foreligger ingen Oplysning fra Ministeren ved Lovforslagets Fremsettelse om, hvilken Rentesats der er regnet med, naar man sætter Statstilskuddet til en Femtedel af Omkostningerne lig med Rentefrihed. Det havde været rart at faa

dette Forhold opklaret noget nærmere, men det letteste havde efter min Mening været, naar Træsiloerne ønskes medtaget, hvad jeg ikke har noget imod, at man havde givet et Tilskud ved disses Opførelse, saa havde man ikke væsentligt forandret Lovens oprindelige Karakter.

Der kan, som sagt, ydes et Tilskud af en Femtedel af Omkostningerne, men Tilskuddet kan ikke overstige 1 000 Kr.; samtidig er Maksimumslaanet 3 500 Kr., og jeg maa derfor formode, at der regnes med, at de Gravearbejder, Kørsel og andre Omkostninger, som kan indbefattes i Anlæggets samlede Sum, sættes til 1 500 Kr. Jeg synes, dette er en for høj Ansættelse, der ikke svarer til det, vi, som har opført Siloer, er kommet ud for af Udgifter i Forbindelse med saadanne Gravearbejder, Kørsel og andre Omkostninger. Jeg nævner dette, fordi jeg mener, der er nogen Uklarhed paa dette Punkt. De Anker, jeg her har fremsat, skal dog ikke forstås derhen, at de er endeligt bestemmende for vor Stilling til Lovforslaget. Selv om Ministeren ikke kan imødekomme mig med Hensyn til de Ønsker, jeg her har fremsat, regner jeg Sagen for at have saa stor Betydning, at jeg vil se bort fra disse Ting, og tilslutte mig Forslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for de ærede Ordføreres Tilsagn om at ville være med til at gennemføre ogsaa dette Lovforslag.

Der er anmodet om Oplysninger angaaende den gældende Lovs Virkninger, og jeg skal gerne imødekomme disse Ønsker saa hurtigt, som det er gørligt.

Det ærede Medlem Hr. Juul anmodede om, at man vilde ophæve § 8 i den gældende Lov — det er den Paragraf, der gaar ud paa fortrinsvis at give Adgang for arbejdsløshedsforsikrede til dette Arbejde. Jeg erkender, at et Samarbejde i den nuværende Situation er nødvendigt, og at et Samarbejde imellem mange forskellige Partier ogsaa betyder, at man ikke kan indføre nye Bestemmelser i Lovgivningen, som vi ikke er enige om. Men Konsekvensen heraf er naturligvis ogsaa, at man heller ikke kan ophæve gældende Bestemmelser i Lovgivningen, som der ikke er Enighed om at ophæve, og det er jo — det ved det ærede Medlem meget godt — umuligt at opnå Enighed om at ophæve denne Bestemmelse.

Det ærede Medlem foreslog, at man ændrede § 6 derhen, at Grundforbedringsudvalgene og Konsulenterne fik det samme